

Monitor Wsnp

Zestiende meting over het jaar 2019

Utrecht 2020

L. Nickel

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
1 Inleiding	3
2 Van aanvraag tot uitstroom: de cijfers	4
2.1 Verzoeken	4
2.2 Toewijzingen	5
2.3 Instroom.....	7
2.3.1 Aantallen.....	7
2.3.2 Omzettingen van faillissement naar schuldsanering	8
2.4 Proces	8
2.4.1 Lopende zaken.....	8
2.4.2 Bewindvoerders	9
2.5 Uitkomsten.....	10
2.5.1 Doorlooptijden	11
2.5.2 Afloop van de Wsnp-trajecten naar looptijd	11
3 De drie voorzieningen in het minnelijk traject: dwangakkoorden, moratoria en voorlopige voorzieningen	13
3.1 De drie wettelijke voorzieningen binnen het minnelijk traject.....	13
3.2 Toepassing van de drie voorzieningen.....	13
3.2.1 Instroom.....	13
3.2.2 Afdoeningswijzen	14
3.3 Verschillen tussen de rechtbanken.....	16
3.3.1 Instroom per rechtbank	16
3.3.2 Afdoeningswijzen per rechtbank	17
3.4 Kosten en baten toevoegingen bewindvoerders.....	19
4 Instroom en afdoening in Hoger Beroep	20
4.1 Instroom.....	20
4.2 Uitstroom hoger beroep inzake weigering toepassing Wsnp	21
4.3 Uitstroom hoger beroep inzake tussentijdse beëindiging Wsnp	22
Bijlage 1 Tabellen horend bij hoofdstuk 2	23
Bijlage 2 Tabellen horend bij hoofdstuk 3	26
Bijlage 3 Tabellen horend bij hoofdstuk 4	29

1 Inleiding

In augustus 2005 verscheen de eerste Monitor Wet schuldsanering natuurlijke personen (Wsnp). Dit jaarlijks uit te brengen instrument heeft als doel de stand van zaken te rapporteren aangaande de Wsnp en de effectiviteit daarvan kritisch te volgen. Deze wet, die sinds 1 december 1998 van kracht is en per 1 januari 2008 aanzienlijk is gewijzigd, betreft een saneringsregeling, specifiek gericht op natuurlijke personen die in ernstige betalingsmoeilijkheden verkeren. Met de Wsnp wil men voorkomen dat natuurlijke personen tot in lengte van dagen door schuldeisers achtervolgd worden, wanneer zij eenmaal in een problematische financiële situatie terecht zijn gekomen.

De Monitor Wsnp omvat een jaarlijkse actualisatie van een vaste kern van gegevens, waarbij de gegevens en ontwikkelingen van de afgelopen 5 jaar worden beschreven. Dit rapport geeft een update van:

- het aantal verzoeken en toewijzingen; in totaal en naar rechtbank uitgesplitst;
- het aantal lopende zaken en het aantal actieve bewindvoerders;
- het aantal dwangakkoorden, moratoria en voorlopige voorzieningen vanaf 2015; in totaal en van het meest recente jaar naar rechtbank uitgesplitst;
- het aantal beëindigde zaken en de wijze van beëindiging;
- het aantal behandelde hoger beroepszaken en de afdoeningswijze, uitgesplitst naar zaken betreffende weigering toepassing Wsnp en zaken betreffende tussentijdse beëindiging Wsnp.

Omdat deze monitor een *update* vormt van de cijfers uit de vijftiende meting, worden uitsluitend nieuwe gegevens en eventuele trends beschreven. In een aantal tabellen en figuren zijn ook de relevante gegevens van de jaren vóór 2015 weergegeven.

Per januari 2019 is Bureau Wsnp overgestapt op een ander automatiseringssysteem. Hierdoor zijn een aantal gegevens niet meer beschikbaar. Het gaat hier met name om kenmerken van de schuldenaar, zoals bijvoorbeeld het onderscheid tussen een particulier en een ex-ondernemer.

2 Van aanvraag tot uitstroom: de cijfers

2.1 Verzoeken

Deze paragraaf maakt de ontwikkeling van het aantal verzoeken tot toelating tot de Wsnp vanaf 2015 tot en met 2019 inzichtelijk en licht deze toe. Daarnaast geeft het de ontwikkeling weer van het aantal toegewezen verzoeken tot toelating in de Wsnp en het aantal afgewezen verzoeken.¹ De figuren en tabellen geven niet alleen inzicht in de toestroom, maar ook in de verschillen tussen de rechtbanken onderling, voor wat betreft de mate van toelating.

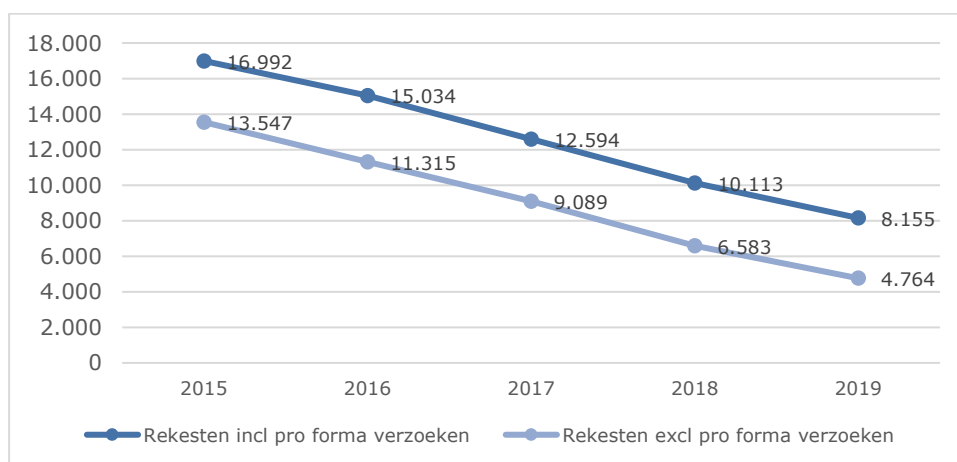
In 2019 hebben 8.155 natuurlijke personen een verzoekschrift ingediend om toegelaten te worden tot de Wsnp: een afname van 1.958 verzoekschriften ten opzichte van 2018, wat neerkomt op een procentuele daling van 19%.

Nadat er in 2012 sprake was van een trendbreuk – de stijging van het aantal verzoeken die vanaf 2008 gaande was, sloeg om in een daling – is het aantal verzoeken jaarlijks alleen maar afgenomen.

Ten opzichte van 2015 is in 2019 een afname te zien in het aantal verzoeken tot toelating tot de Wsnp van 52%.

Onder de verzoeken vallen ook de *pro forma* verzoeken die verplicht zijn bij de verzoeken om een moratorium of een dwangakkoord. In onderstaande figuur zijn daarom de verzoeken voor toelating tot de Wsnp weergegeven zowel inclusief als exclusief de *pro forma* verzoeken (en exclusief de omzettingen van faillissement naar Wsnp).

Figuur 2.1 Totaal aantal verzoeken toelating Wsnp, 2015 tot en met 2019*

* Zie tabel B1.2 voor een uitsplitsing naar verzoeken in- en exclusief pro-forma verzoeken. Bron: ODB.

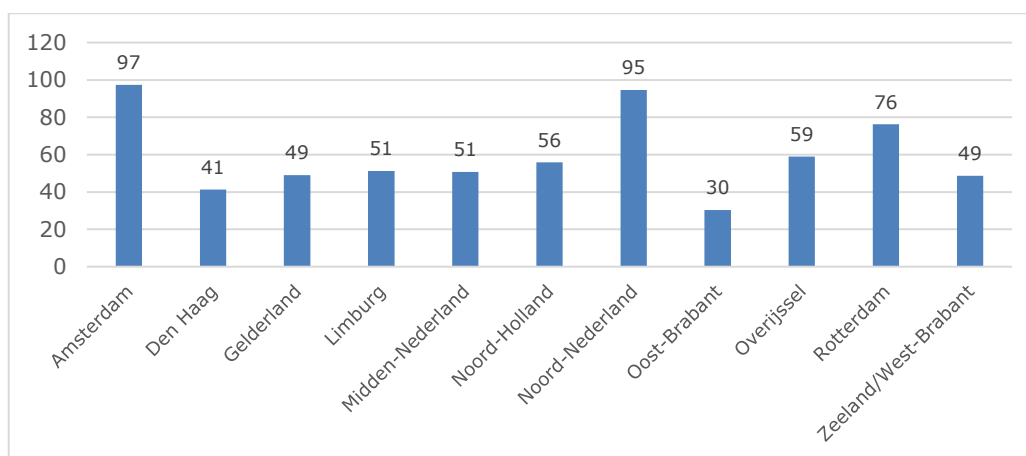
¹ In paragraaf 2.3 komt de instroom aan bod. De cijfers hiervan wijken enigszins af van de hiergenoemde cijfers betreffende de toewijzingen, omdat de cijfers betreffende de instroom afkomstig zijn uit de database van de Raad voor Rechtsbijstand, Bureau Wsnp en de cijfers betreffende de toewijzingen uit de database van de Raad voor de Rechtspraak (ODB).

Per rechtbank

In figuur 2.2 (zie voor meerdere jaren tabel B1.1) zijn de verzoeken voor toelating tot de Wsnp naar rechtbank uitgesplitst, gecorrigeerd naar inwonersaantal. In 2019 kwamen er in Nederland op alle rechtbanken tezamen gemiddeld 59 verzoeken binnen per 100.000 inwoners. In 2018 waren dit er nog gemiddeld 73² per 100.000 inwoners.

Wanneer gecorrigeerd is voor inwoneraantal per arrondissement, valt op dat er in 2019 bij de rechtbanken Amsterdam en Noord-Nederland de meeste verzoekschriften zijn binnengekomen (respectievelijk 97 en 95 verzoeken per 100.000 inwoners). Bij de rechtbank Oost-Brabant zijn ook dit jaar weer de minste verzoeken (30 verzoeken per 100.000 inwoners) ingediend.

Figuur 2.2 Wsnp-verzoeken per 100.000 inwoners per rechtbank in 2019*

* Wsnp-verzoeken inclusief de pro-forma verzoeken en exclusief de omzettingen faillissement. Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.1. Bron: ODB.

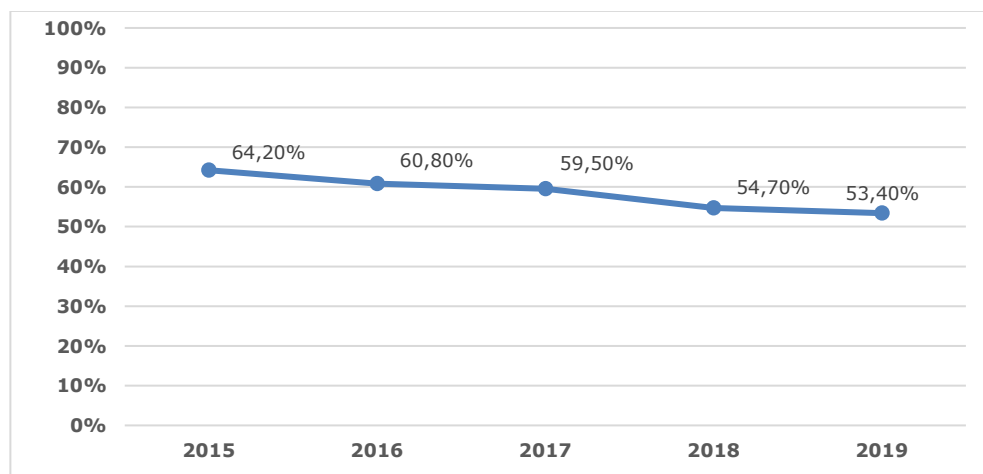
Bij alle rechtbanken is het aantal verzoeken per 100.000 inwoners gedaald. De grootste afname vond plaats in het arrondissement Amsterdam (-33) en Den Haag (-24).

2.2 Toewijzingen

Het totale toewijzingspercentage van verzoeken om toelating tot de Wsnp is in 2019 met 53,4% iets lager dan het percentage in 2018 (54,7%). In de afgelopen vijf jaar is dit percentage met bijna 11% afgenomen. Er komen dus veel minder verzoeken binnen en deze worden ook nog eens minder vaak toegelaten.

² Dit aantal ligt hoger dan vermeld staat in de vorige monitor Wsnp. De reden hiervan is dat er bij de berekening van het aantal verzoeken per 100.000 inwoners in 2018 per abuis is uitgegaan van alle inwoners in een arrondissement. Dit jaar is dit gecorrigeerd naar alle inwoners van 18 jaar en ouder.

Figuur 2.3 Toewijzingspercentage verzoeken Wsnp, 2015 tot en met 2019*

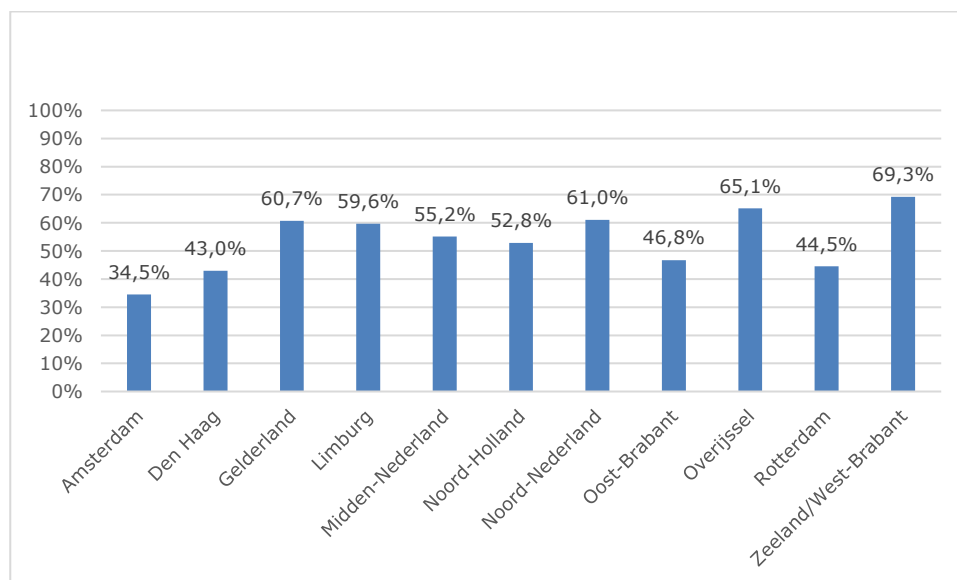

* Als percentage van het totaal aantal afdoeningen (afwijzingen, toewijzingen, intrekkingen en niet-ontvankelijkverklaringen), exclusief omzettingen faillissement. Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.3. Bron: ODB.

Per rechtbank

In figuur 2.4 staan per rechtbank de toewijzingspercentages weergegeven voor 2019 (voor een totaaloverzicht van de toewijzingspercentages vanaf 2015 zie tabel B1.3). Er zijn grote verschillen waar te nemen tussen de rechtbanken onderling. Rechtbank Zeeland/West-Brabant heeft het hoogste toewijzingspercentage in 2019: 69,3% van de verzoeken resulteerde in een toewijzing. De rechtbank Amsterdam had in 2019 het laagste toewijzingspercentage van 34,5%.

Figuur 2.4 Toewijzingen Wsnp-verzoeken per rechtbank in percentages, 2019*

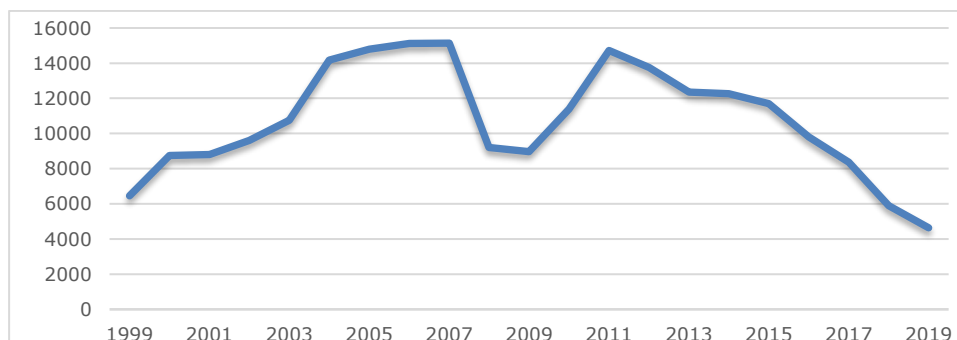
* Als percentage van het totaal aantal afdoeningen (afwijzingen, toewijzingen, intrekkingen en niet-ontvankelijk verklaringen), exclusief omzettingen faillissement. Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.3. Bron: ODB.

2.3 Instroom

2.3.1 Aantallen

In 2019 zijn door de rechter in totaal 4.637 schuldsaneringen uitgesproken, 1.260 minder dan in 2018. Dit is het achtste jaar op rij dat de instroom van het aantal schuldsaneringen is afgenomen.³

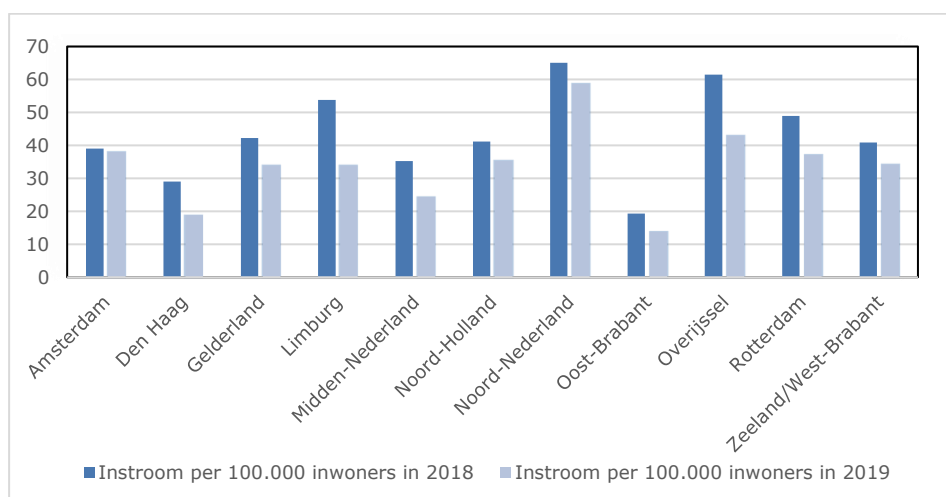
Figuur 2.5 Aantal uitgesproken schuldsaneringen naar jaar van uitspraak, 1998* tot en met 2019

* In het jaar 1998 werden 50 schuldsaneringen uitgesproken. Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.4.
Bron: Raad voor Rechtsbijstand

Om het aantal toelatingsen van de rechtbanken onderling met elkaar te kunnen vergelijken, is van elk arrondissement het aantal uitspraken per 100.000 inwoners van 18 jaar en ouder bekeken. De meeste schuldsaneringen werden uitgesproken door de rechtbank van het arrondissement Noord-Nederland (59 per 100.000 volwassenen) en de minste door de rechtbank van het arrondissement Oost Brabant (14 per 100.000 volwassenen). De relatieve aantallen uitgesproken schuldsaneringen lopen per arrondissement dus sterk uiteen (zie figuur 2.6). Ook dit jaar daalde de instroom ten opzichte van 2018 bij alle arrondissementen.

Figuur 2.6 Aantal uitgesproken schuldsaneringen* per arrondissement, 2018 en 2019

* Per 100.000 inwoners van 18 jaar en ouder. Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.5. Bron: Raad voor Rechtsbijstand

³ Zie eerdere edities van deze monitor voor mogelijke oorzaken voor de trend van het aantal uitgesproken schuldsaneringen per jaar.

2.3.2 Omzettingen van faillissement naar schuldsanering

Het totaal aantal omzettingen van een faillissement naar een schuldsanering⁴ kwam in 2019 uit op 180; dat zijn er 52 minder dan in 2018. Evenals vorig jaar was er sprake van een daling van het absolute aantal omzettingen. In 2019 ging het, net als in 2018 en 2017, om circa 4% van alle uitgesproken schuldsaneringen.

Tabel 2.1 Omzettingen van faillissement in schuldsanering in aantallen en percentages, 2015 tot en met 2019

Jaar	Aantal	Percentage
2015	787	6,7%
2016	493	5,0%
2017	335	4,0%
2018	232	3,9%
2019	180	3,9%

Bron: Raad voor Rechtsbijstand

2.4 Proces

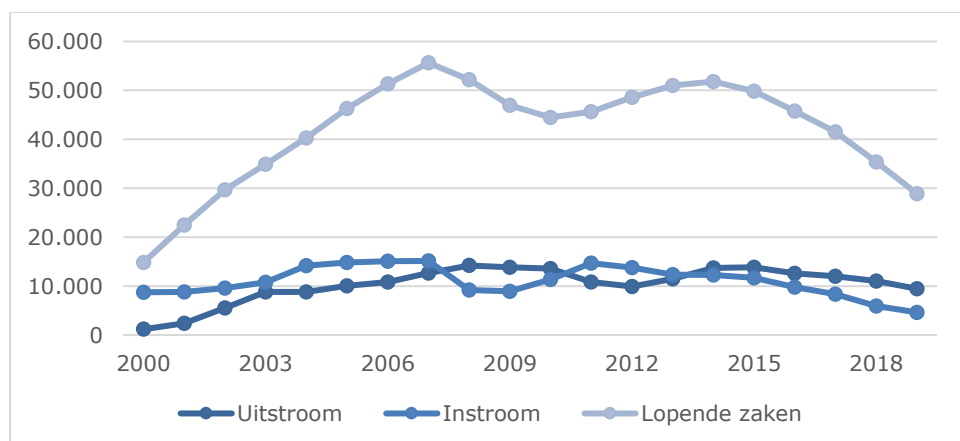
2.4.1 Lopende zaken

Tot en met 2007 nam het totaal aantal lopende zaken elk jaar toe (zie figuur 2.7).

Een lopende zaak is een schuldsaneringszaak die in een bepaald jaar heeft gelopen. Dus ook de zaken die bijvoorbeeld in oktober van dat jaar zijn beëindigd, tellen mee als lopende zaak in dat jaar.

Na de wetswijziging van 1 januari 2008 daalde de instroom en werden er jaarlijks meer schuldsaneringen beëindigd dan uitgesproken.⁵ Aan deze trend kwam in 2011 een einde; toen liep het aantal lopende zaken weer op. Sinds 2014 is er weer een daling zichtbaar. In 2019 kwam het totaal aantal lopende schuldsaneringen uit op 28.920.

Figuur 2.7 Aantal lopende schuldsaneringen, 2000 tot en met 2019*

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.6. Bron: Raad voor Rechtsbijstand

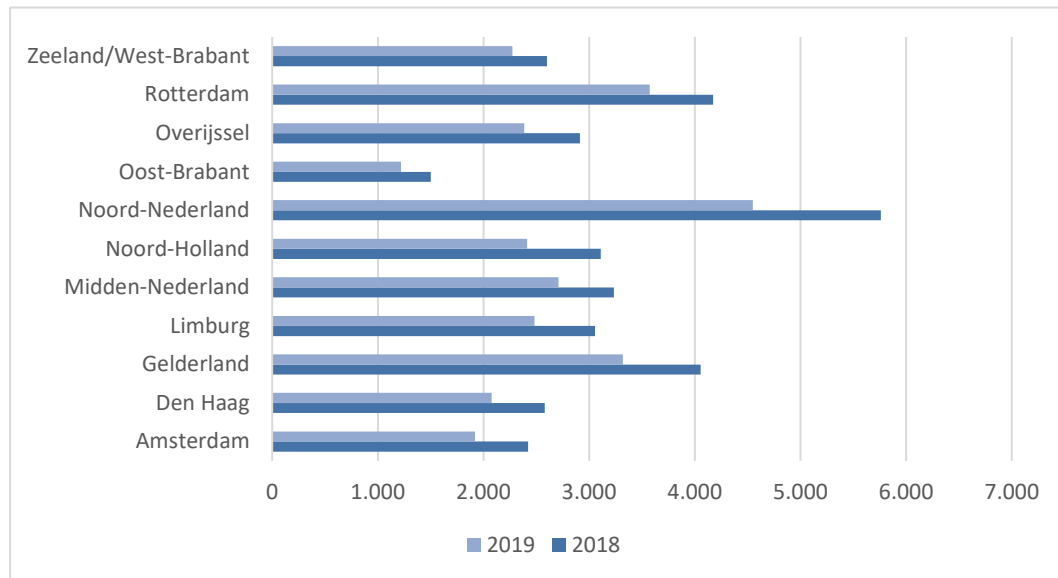
⁴ Het aantal beëindigingen van een schuldsanering in een faillissement is terug te vinden in tabel 2.3.

⁵ In deze publicatie wordt een schuldsanering als beëindigd beschouwd vanaf de datum dat de eindzitting heeft plaatsgevonden waarop de rechter de schuldsanering ten einde heeft verklaard. De slotuitdeling, waarbij de schuldeisers (een deel van) de openstaande schulden terugbetaald krijgen, vindt op een later moment plaats.

Per rechtbank

Bij alle arrondissementen is het aantal lopende schuldsaneringen in 2019 opnieuw afgenomen ten opzichte van het jaar daarvoor. De grootste afname vond plaats in het arrondissement Noord-Holland (-22%).

Figuur 2.8 Aantal lopende schuldsaneringen per arrondissement, 2018 en 2019*

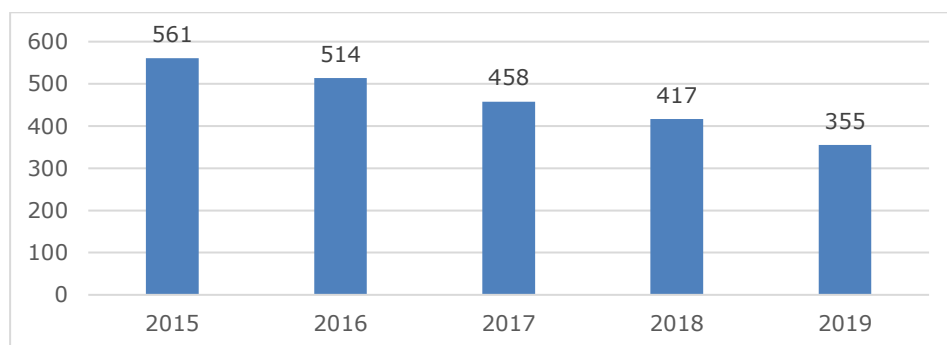

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.7. Bron: Raad voor Rechtsbijstand

2.4.2 Bewindvoerders

Het aantal actieve bewindvoerders⁶ nam in 2019 opnieuw af (figuur 2.9). Bij het bepalen van het aantal actieve bewindvoerders wordt niet gekeken naar een bepaalde peildatum, maar alle bewindvoerders worden meegeteld die in een jaar lopende zaken hebben behandeld. Dus ook een bewindvoerder die in september werd uitgeschreven en een bewindvoerder die in maart werd ingeschreven tellen mee als actieve bewindvoerders. In 2019 telde Nederland 355 actieve bewindvoerders; dat is 15% minder dan in 2018.

Figuur 2.9 Aantal actieve bewindvoerders, 2015 tot en met 2019

Bron: Raad voor Rechtsbijstand

Onder de actieve bewindvoerders zijn 92 advocaat-bewindvoerders, oftewel 26% van het totaal aantal bewindvoerders, en 263 bewindvoerders niet-advocaat.

⁶ Een actieve bewindvoerder is een bewindvoerder met één of meer lopende zaken.

In 2019 zijn er in totaal 28.920 lopende zaken behandeld. Met een lopende zaak wordt een zaak bedoeld die in 2019 heeft gelopen. Dit kan een zaak zijn die heel 2019 heeft gelopen, maar het kan ook een zaak zijn die bijvoorbeeld in februari 2019 is beëindigd of in november 2019 is gestart. Van de 28.920 lopende zaken werden er 2.228 zaken behandeld door advocaat-bewindvoerders. Dit betekent dat een advocaat-bewindvoerder gemiddeld 24 lopende zaken had in 2019. De bewindvoerders niet-advocaat behandelden de overige 26.692 zaken, hetgeen een gemiddelde van 102 lopende zaken per bewindvoerder niet-advocaat betekent.

Net als in de voorgaande jaren was in 2019 het merendeel van alle actieve bewindvoerders werkzaam binnen één arrondissement (zie tabel 2.2). Bewindvoerders zijn per arrondissement niet fulltime beschikbaar, omdat een deel van hen in meer dan één arrondissement werkzaam is.

Tabel 2.2 Bewindvoerders naar het aantal arrondissementen waarin ze actief zijn, 2015 tot en met 2019

Aantal	2015	%	2016	%	2017	%	2018	%	2019	%
Een	429	78%	388	77%	348	76%	312	75%	260	73%
Twee	87	16%	81	16%	81	18%	75	18%	63	18%
Drie	27	5%	29	6%	23	5%	24	6%	27	8%
Vier	8	1%	4	1%	5	1%	5	1%	5	1%
Vijf	1	0%	1	0%	1	0%	1	0%	0	0%
	552	100%	503	100%	458	100%	417	100%	355	100%

Bron: Raad voor Rechtsbijstand

2.5 Uitkomsten

Deze paragraaf geeft weer hoe schuldsaneringen door de jaren heen eindigen. In 2019 zijn 9.450 zaken beëindigd waarvan bijna 90% met toekenning van een schone lei. Kijkend naar de wijze van beëindiging, blijken 649 zaken (zie tabel B1.9) negatief te eindigen, ofwel in een faillissement ofwel in een beëindiging zonder schone lei. Dat is bijna 7% van het aantal beëindigingen. Dit betekent dat ruim 93% van de zaken positief eindigt.

Tabel 2.3 Wijze van zaakbeëindigingen per eindjaar in percentages, 2015 tot en met 2019*

	2015	2016	2017	2018	2019
Akkoord	1,35 %	1,18 %	1,27 %	0,95 %	0,92%
Alle vorderingen zijn voldaan	1,03 %	1,00 %	1,25 %	1,13 %	1,68%
Faillissement	2,20 %	1,86 %	1,66 %	1,43 %	1,06%
Geen schone lei	11,12 %	9,57 %	8,18 %	7,00 %	5,81%
Hervatten betalingen	0,44 %	0,48 %	0,44 %	0,57 %	1,04%
Toekenning schone lei	83,86 %	85,90 %	87,19 %	88,79 %	89,49%
Som:	13.830	12.606	12.040	11.001	9.450

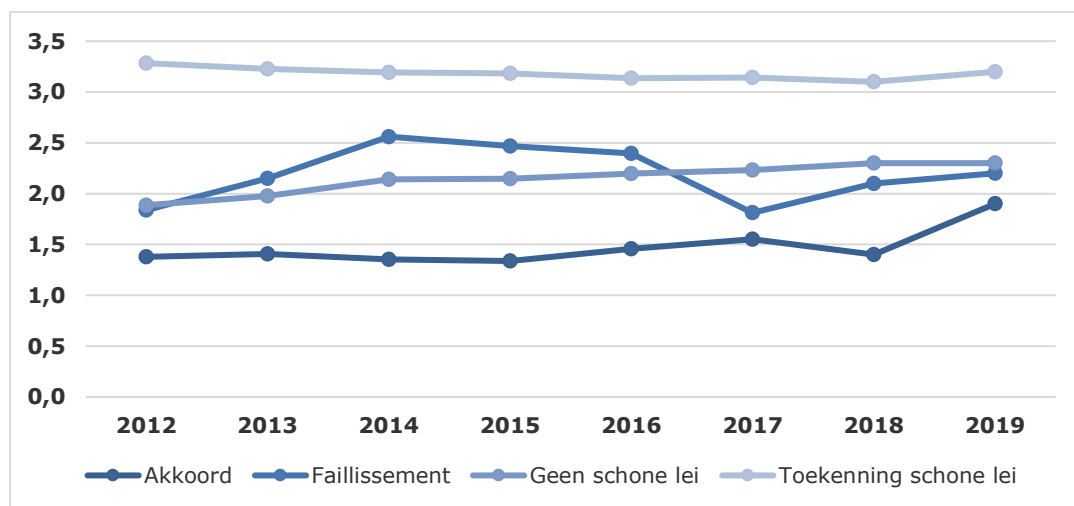
* Voor de absolute aantallen zie tabel B1.9.

* Door afronding van de deeltotalen telt het totaal niet altijd op tot 100%. Bron: Raad voor Rechtsbijstand

2.5.1 Doorlooptijden

De gemiddelde doorlooptijd van zaken die met een schone lei eindigen, inclusief de vereenvoudigde procedure, ligt sinds het begin van de Wsnp iets boven de 3 jaar. De doorlooptijd van zaken die eindigen in een faillissement lag tot 2017 net boven de looptijd van zaken die eindigen zonder schone lei. Sinds 2017 ligt deze doorlooptijd lager. Zaken die eindigen met een akkoord hebben een gemiddelde doorlooptijd van rond de 1,4 jaar. Deze doorlooptijd is in 2019 gestegen naar bijna 2 jaar.

Figuur 2.10 Gemiddelde doorlooptijd in jaren, naar type beëindiging en eindjaar, 2012 tot en met 2019*

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B1.8.

* Gegevens van het jaar 2018 gebaseerd op aantallen tot half december 2018. Bron: Raad voor Rechtsbijstand

2.5.2 Afloop van de Wsnp-trajecten naar looptijd

Tabel 2.4 geeft weer tot welk resultaat een schuldsaneringsregeling heeft geleid in 2019, uitgesplitst naar looptijd. In deze tabel is te zien dat procedures die korter dan 1,5 jaar duren gemiddeld vaker zonder schone lei worden beëindigd (27%), eindigen in een faillissement (6%) of met een akkoord (5%) dan procedures die tussen de 1,5 en 3 jaar duren. Procedures die langer dan 3 jaar duren eindigen bijna allemaal met een schone lei. Ongeacht de looptijd eindigen de meeste schuldsaneringsregelingen met een schone lei, waarbij dit percentage hoger wordt naarmate de looptijd toeneemt.

Tabel 2.4 Verdeling van de afloop van de Wsnp-trajecten naar looptijd, in absolute aantallen en percentages, in 2019

	Korter dan 1,5 jaar	Korter dan 1,5 jaar	Tussen 1,5 en 3 jaar	Tussen 1,5 en 3 jaar	Langer dan 3 jaar	Langer dan 3 jaar
Akkoord	28	5%	53	3%	6	0%
Faillissement	32	6%	50	3%	18	0%
Geen schone lei	154	27%	231	15%	164	2%
Overig	35	6%	159	10%	63	1%
Toekenning schone lei	331	57%	1.075	69%	7.051	97%
	580	100%	1.568	100%	7.302	100%

Bron: Raad voor Rechtsbijstand

Verder is gekeken naar de gemiddelde doorlooptijd van zaken die eindigen met een schone lei zonder uitdeling. Het grootste deel van de zaken die eindigt met schone lei zonder uitdeling heeft een looptijd van meer dan 1,5 jaar. In 2019 had slechts 294 van de 3.238 beëindigde zaken met schone lei zonder uitdeling een looptijd korter dan 1,5 jaar, oftewel slechts 9%.

Tabel 2.5 Beëindigingen met schone lei met en zonder uitdeling in 2019

Aantal zaken met schone lei	8.457	
Waarvan met uitdeling		5.219
Waarvan zonder uitdeling		3.238
Aantal zaken met schone lei zonder uitdeling	3.238	
Waarvan looptijd = < 1,5 jaar		294
Waarvan looptijd > 1,5 jaar		2.944

Bron: Raad voor Rechtsbijstand

3 De drie voorzieningen in het minnelijk traject: dwangakkoorden, moratoria en voorlopige voorzieningen

Dit hoofdstuk besteedt aandacht aan de ontwikkelingen ten aanzien van de drie voorzieningen ter versterking van het minnelijk traject, te weten het dwangakkoord, het moratorium en de voorlopige voorziening.

3.1 De drie wettelijke voorzieningen binnen het minnelijk traject

Sinds 1 januari 2008 zijn drie voorzieningen ter versterking van het minnelijk traject in de Faillissementswet (Fw) opgenomen:

- het dwangakkoord: de schuldenaar kan bij zijn verzoekschrift tot toepassing van de Wsnp de rechtbank vragen één of meer schuldeisers die weigeren mee te werken aan een minnelijke regeling, te bevelen alsnog mee te werken aan een minnelijk akkoord (artikel 287a Fw);
- de voorlopige voorziening bij bedreigende situaties ('moratorium'): de rechtbank kan voor de duur van maximaal zes maanden een voorlopige voorziening toekennen om een (beperkt aantal) bedreigende situatie(s) af te wenden met als doel alsnog tot een minnelijk akkoord te komen (artikel 287b Fw);
- de voorlopige voorziening bij spoedeisende zaken ('voorlopige voorziening'): om tijd te winnen voor het behandelen van een verzoekschrift tot toelating in de Wsnp kan een rechtbank een voorlopige voorziening toekennen bij spoedeisende zaken (artikel 287 lid 4 Fw).

3.2 Toepassing van de drie voorzieningen

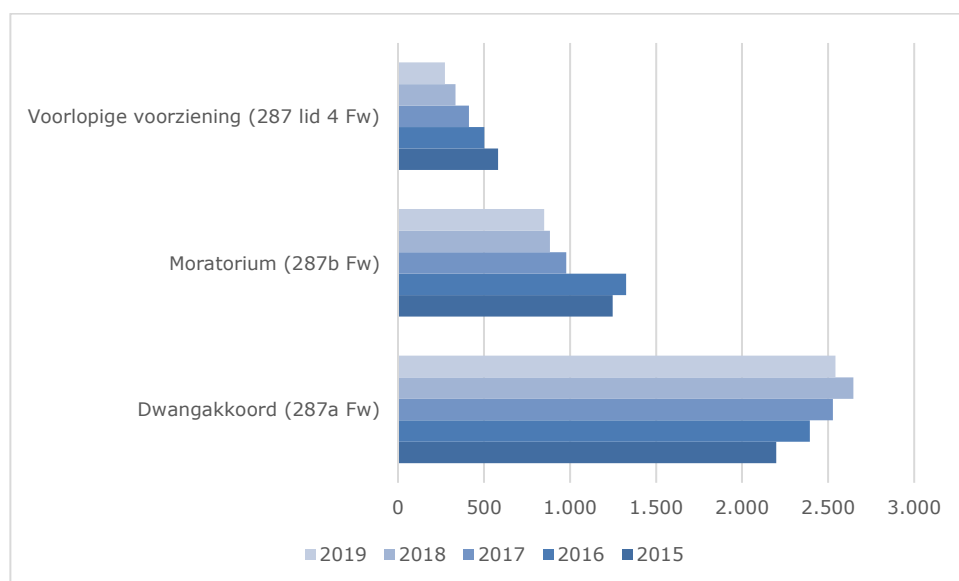
3.2.1 Instroom

In 2019 werden in totaal 3.663 verzoekschriften voor één van de drie voorzieningen bij de rechtbanken ingediend. Figuur 3.1 geeft per voorziening de fluctuaties weer in het aantal ingediende verzoekschriften over de afgelopen 5 jaar. Het aantal ingediende verzoeken om een dwangakkoord is in 2019 voor het eerst sinds jaren afgenomen. Van 2015 tot en met 2018 nam het aantal toe van 2.198 verzoeken naar 2.647 verzoeken. In 2019 nam het aantal verzoeken af naar 2.542.

Bij de moratoria is er in 2019 opnieuw sprake van een afname, van 883 in 2018 naar 849 verzoeken (-4%). In 2018 was de afname nog -10%.

Bij de voorlopige voorzieningen is te zien dat het aantal ingediende verzoekschriften sinds 2015 continu is afgenomen. In 2019 werden nog slechts 272 voorlopige voorzieningen aangevraagd, 62 minder dan in het jaar ervoor. Omdat de voorlopige voorziening vooruitloopt op reeds ingediende verzoeken Wsnp, kan deze continue daling grotendeels worden verklaard vanuit het geringere aantal verzoeken tot toelating tot de Wsnp.

Figuur 3.1 Aantal ingediende verzoekschriften voor de drie voorzieningen, 2015 tot en met 2019*

* Voor de achterliggende cijfers, zie tabel B2.1. Bron: ODB.

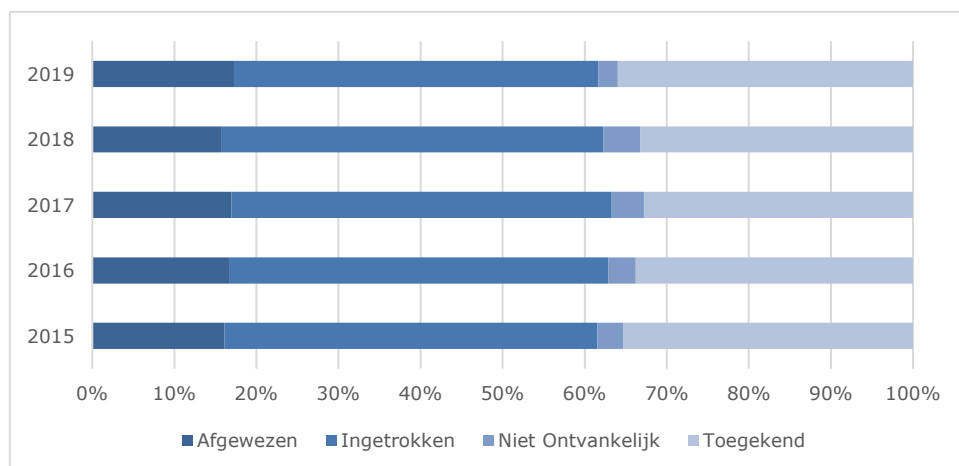
3.2.2 Afdoeningswijzen

Deze paragraaf geeft per voorziening weer welke verschuivingen er zijn binnen de verschillende afdoeningswijzen van de ingediende verzoekschriften over de afgelopen vijf jaar (zie de figuren 3.2 tot en met 3.4) en bespreekt deze kort.

Dwangakkoord

Het beeld bij de afdoeningswijzen van de dwangakkoorden is wisselend over de jaren heen. Opvallend is het hoge percentage intrekkingen (44% in 2019). Mogelijk dat het risico van een kostenveroordeling voor schuldeisers reden is om alsnog in te stemmen met een aangeboden voorstel in de minnelijke regeling voor de zittingsdatum, waarna het verzoek om een dwangakkoord wordt ingetrokken. Het percentage toegekende verzoeken neemt de afgelopen jaren licht toe, naar 36% in 2019.

Figuur 3.2 Afdoeningswijzen verzoeken dwangakkoord in percentages, 2015 tot en met 2019*

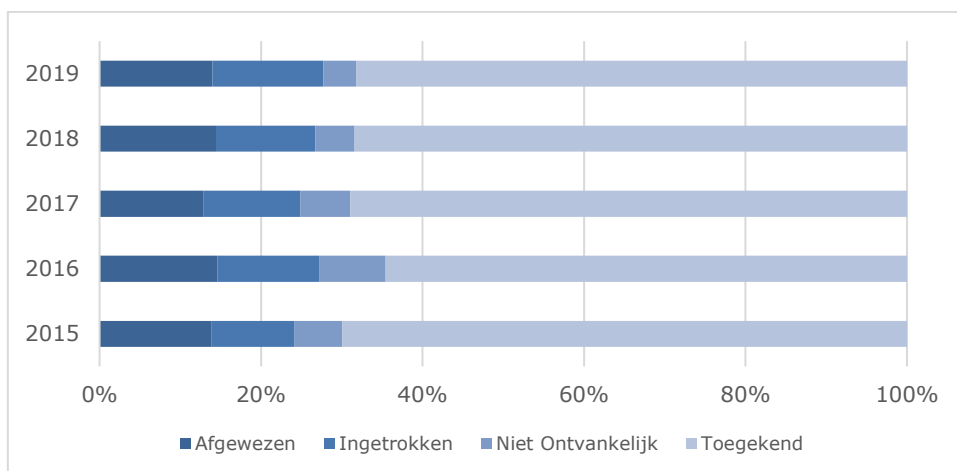

* Voor de achterliggende cijfers, zie tabel B2.2. Bron: ODB

Moratorium

Bij de moratoria valt op dat de afgelopen jaren het aantal toekenningen altijd rond de 68% lag.

Figuur 3.3 Afdoeningswijzen verzoeken moratorium in percentages, 2015 tot en met 2019*

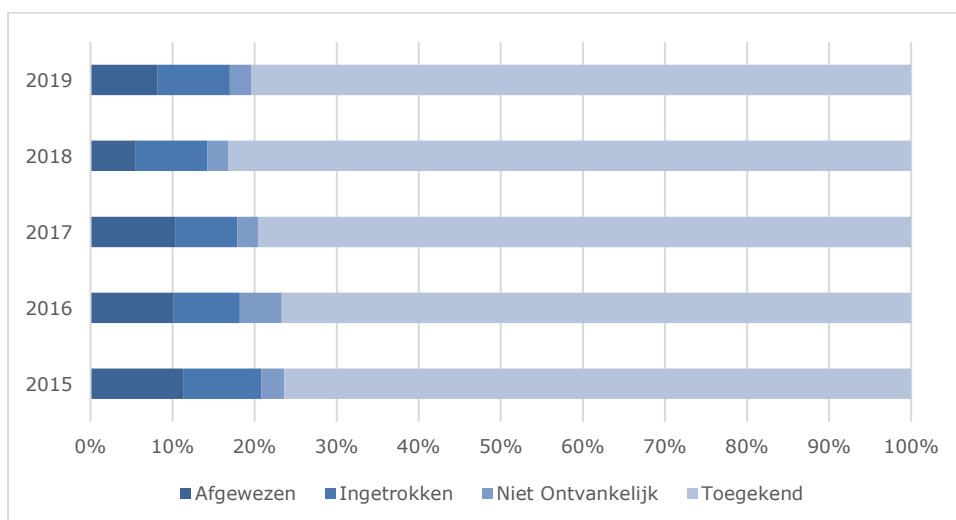

* Voor de achterliggende cijfers, zie tabel B2.3. Bron: ODB

Voorlopige voorziening

Bij de voorlopige voorzieningen zie je dat door de jaren heen ruim driekwart van de verzoeken wordt toegewezen.

Figuur 3.4 Afdoeningswijzen verzoeken voorlopige voorzieningen in percentages, 2015 tot en met 2019*

* Voor de achterliggende cijfers, zie tabel B2.4. Bron: ODB

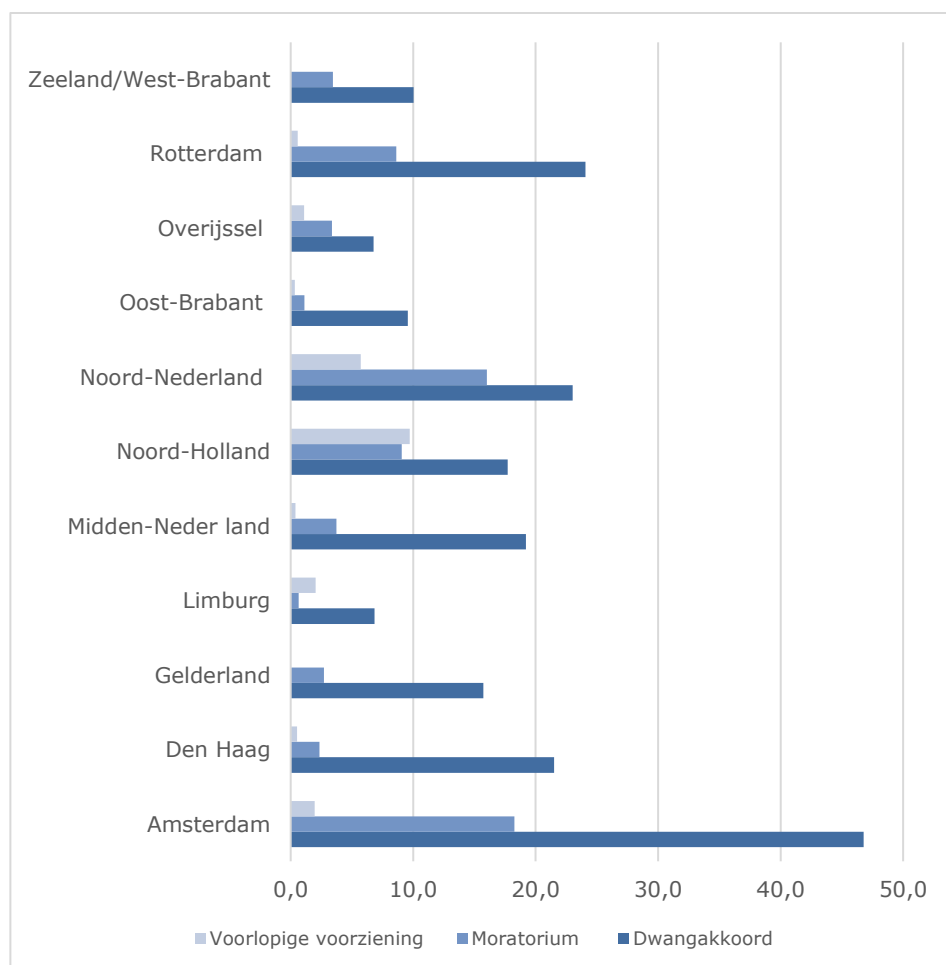
3.3 Verschillen tussen de rechtbanken

Net als in eerdere jaren zijn er ook in 2019 aanzienlijke verschillen waarneembaar tussen de rechtbanken voor wat betreft het aantal ingediende verzoeken om een dwangakkoord, moratorium of voorlopige voorziening.

3.3.1 Instroom per rechtbank

In figuur 3.5 zijn per rechtbank de relatieve aantallen (per 100.000 inwoners van 18 jaar en ouder) weergegeven van de in 2019 binnengekomen verzoekschriften voor de drie voorzieningen.

Figuur 3.5 Instroom verzoeken dwangakkoorden, moratoria en voorlopige voorzieningen per 100.000 inwoners van 18 jaar en ouder per rechtbank, 2019*

* Voor de achterliggende cijfers, zie tabel B2.5. Bron: ODB

Verreweg de meeste verzoeken om een dwangakkoord (gemeten per 100.000 inwoners) werden in 2019 bij de rechtbank Amsterdam ingediend (respectievelijk 47), het laagste aantal bij de rechtbanken Overijssel en Limburg (beide 7). De rechtbanken Den Haag, Noord-Nederland en Rotterdam behandelen in 2019 meer dan 20 verzoeken per 100.000 inwoners.

Bij de moratoria valt op dat Amsterdam en Noord-Nederland de meeste verzoeken behandelen (respectievelijk 18 en 16 per 100.000 inwoners). In Limburg wordt het laagste aantal verzoeken moratorium behandeld (0,6 per 100.000 inwoners).

Bij de voorlopige voorzieningen valt op dat rechtbank Noord-Holland het hoogste scoort met 10 verzoekschriften per 100.000 inwoners, gevolgd door Noord-Nederland met 6 verzoeken, terwijl dit aantal bij de overige rechtbanken nauwelijks hoger is dan 2 en bij een aantal rechtbanken zelfs 0 betreft.

3.3.2 Afdoeningswijzen per rechtbank

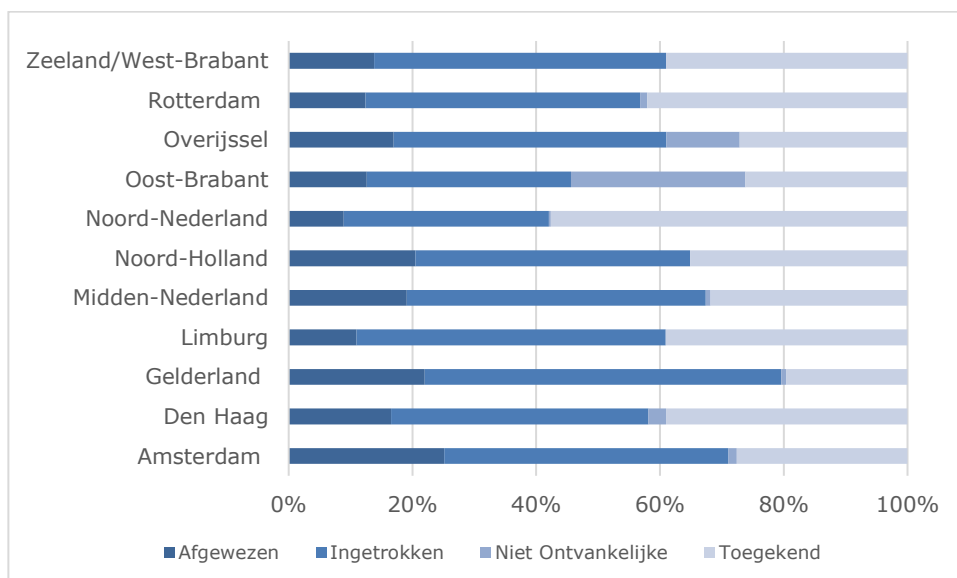
Tussen de rechtbanken onderling zijn verschillen waarneembaar voor wat betreft de afdoeningswijzen. In deze paragraaf gaat het niet om de absolute aantallen, maar om de onderlinge verdeling van de vier verschillende afdoeningswijzen. Omdat de uitstroom in absolute aantallen sterk bepaald wordt door de instroom, worden deze absolute aantallen hier niet apart beschreven. Deze paragraaf benoemt enkele opvallende verschillen tussen de afdoeningswijzen van de rechtbanken.

Dwangakkoord

Als we de uitkomsten van de verzoeken om een dwangakkoord nader beschouwen, valt op dat in 2019 de meeste rechtbanken nauwelijks tot geen niet-ontvankelijkverklaringen kent als afdoening op een dwangakkoord en dat alleen bij de rechtbanken Oost-Brabant en Overijssel relatief veel niet-ontvankelijkverklaringen voorkwamen (resp. 28% en 12%).

Het aantal verzoeken dat succesvol eindigt in een schuldregeling, dit zijn de ingetrokken en toegewezen verzoeken op het totaal aantal verzoeken, ligt bij alle rechtbanken rond de 80%. Van het aantal verzoeken dat wordt behandeld, blijkt 68% te worden toegekend.

Figuur 3.6 Resultaten verzoeken dwangakkoord per rechtbank in percentages, 2019*

* Voor de achterliggende cijfers, zie tabel B2.6. Bron: ODB

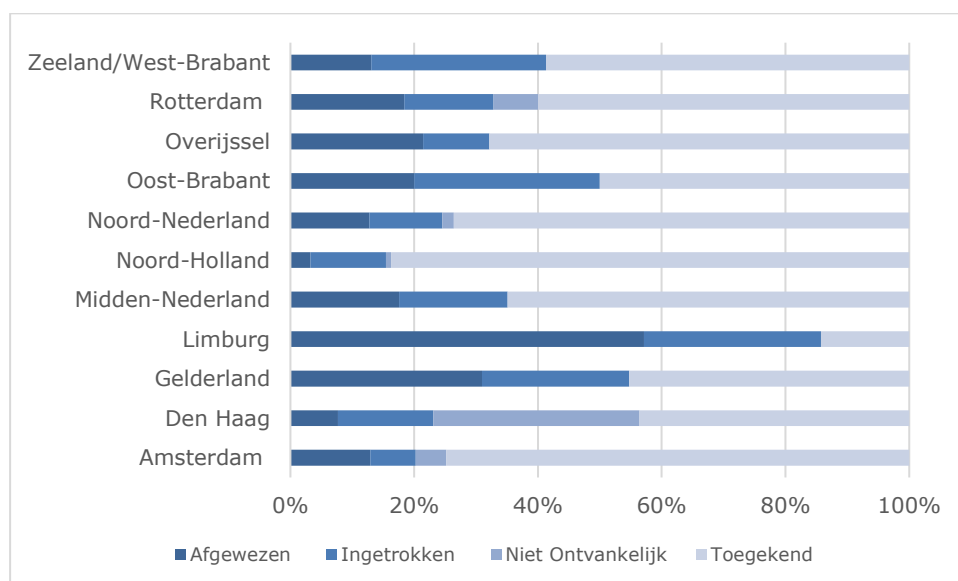
Moratorium

Bij de moratoria valt op dat het aantal verzoeken dat wordt behandeld per rechtbank erg kan verschillen. Zo werden er bij de rechtbank Noord-Nederland in 2019 212 verzoeken behandeld en bij de rechtbank Limburg slechts 7 verzoeken.

Bij de meeste rechtbanken werd in 2019 geen verzoekschrift moratorium meer niet-ontvankelijk verklaard. Alleen in Den Haag ligt dit aandeel met 33% van het aantal verzoeken relatief hoog. Verder ligt het aantal verzoeken dat wordt afgewezen bij alle rechtbanken relatief laag, met een landelijk gemiddelde van 14%. De meeste verzoeken worden toegekend.

In Noord-Holland ligt het percentage toekenningen het hoogst met 84%, gevolgd door Amsterdam en Noord Nederland met respectievelijk 75% en 74% van het aantal verzoeken.

Figuur 3.7 Resultaten verzoeken moratorium per rechtbank in percentages, 2019*

* Voor de achterliggende cijfers, zie tabel B2.7. Bron: ODB

Voorlopige voorziening

Het aantal afdoeningen van voorlopige voorzieningen is per rechtbank uitgesplitst relatief laag. Alleen bij de rechtbanken Noord-Holland en Noord-Nederland komen voldoende grote aantallen voor (respectievelijk 120 en 80 afdoeningen) om iets over de relatieve verdeling te kunnen zeggen. Deze rechtbanken kennen bijna 80% van de verzoeken toe.

3.4 Kosten en baten toevoegingen bewindvoerders

Sinds eind 2012 kunnen bewindvoerders Wsnp op wettelijke basis een toevoeging aanvragen voor een verzoekschrift voor een moratorium of dwangakkoord. Het doel hiervan was om de toepassing van deze verzoekschriftprocedures te bevorderen.

In 2019 stonden er 63 bewindvoerders ingeschreven bij de Raad die belast waren met de behandeling van deze toevoegingen. In totaal zijn er 794 toevoegingen ten behoeve van de hierboven genoemde procedures afgegeven aan bewindvoerders Wsnp; in 2018 waren dat er 678.⁷

43 Bewindvoerders hebben hun werkzaamheden in 2019 gedeclareerd (was 40 in 2018).

In tabel 3.1 is te zien hoeveel toevoegingen er aan bewindvoerders zijn afgegeven.

Tabel 3.1 Aantal bewindvoerders dat een vergoeding heeft ontvangen voor procedures in 2019

Aantal toevoegingen	Aantal bewindvoerders
0 t/m 10	29
11 t/m 25	8
meer dan 25	6

De vergoeding voor bewindvoerders bedraagt 890 euro voor een dwangakkoord, bij een volledig doorlopen procedure inclusief het daadwerkelijk voeren van de procedure bij de rechtbank. Voor een moratorium en voorlopige voorziening bedraagt deze vergoeding 700 euro. Daarnaast worden ook een reiskosten- en een reistijdvergoeding verstrekt. Wanneer een bewindvoerder uitsluitend het verzoekschrift heeft opgesteld ten behoeve van de procedure, maar niet aanwezig is geweest bij de procedure zelf of wanneer de procedure voortijdig is beëindigd waardoor er geen zitting heeft plaatsgevonden, bedraagt de vergoeding 615 euro voor een dwangakkoord en 450 euro voor een moratorium of voorlopige voorziening. Een gedeelte van deze vergoeding betaalt de cliënt zelf middels de eigen bijdrage. Dit betreft dan de laagste eigen bijdrage die in 2019 neerkwam op een bedrag van 199 euro. De gemiddelde kosten per declaratie (het bedrag dat de Raad aan de bewindvoerders betaalt) bedroeg in 2019 € 961,72.

⁷ Deze paragraaf bevat geen cijfers over toevoegingen die afgegeven zijn aan advocaat-bewindvoerders met betrekking tot het minnelijk of wettelijk traject, omdat deze niet onder deze uitbreiding vallen en zij ook voor andere rechtsterreinen toevoegingen aan kunnen vragen. Hun toevoegingen zijn niet te onderscheiden.

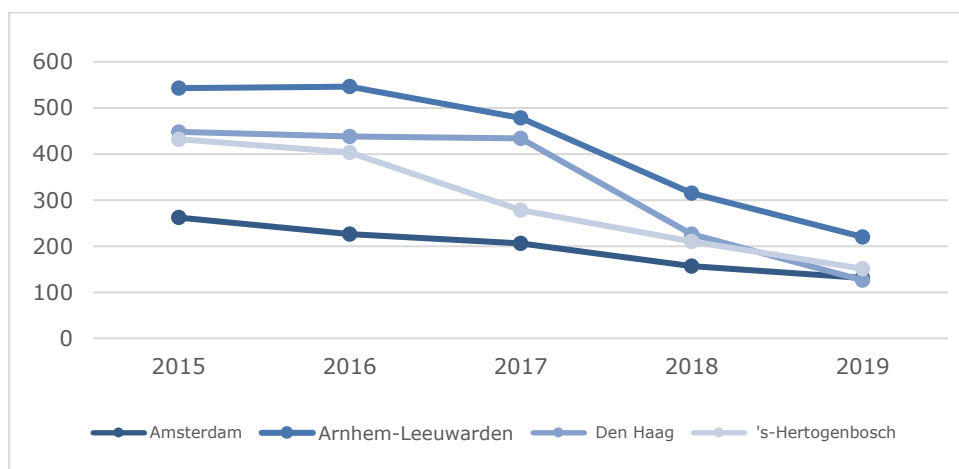
4

Instroom en afdoening in Hoger Beroep

4.1 Instroom

Bij alle gerechtshoven is sinds 2015 een daling van het aantal ingediende hoger beroepszaken te zien. Dit is in lijn met de daling van het aantal Wsnp zaken.

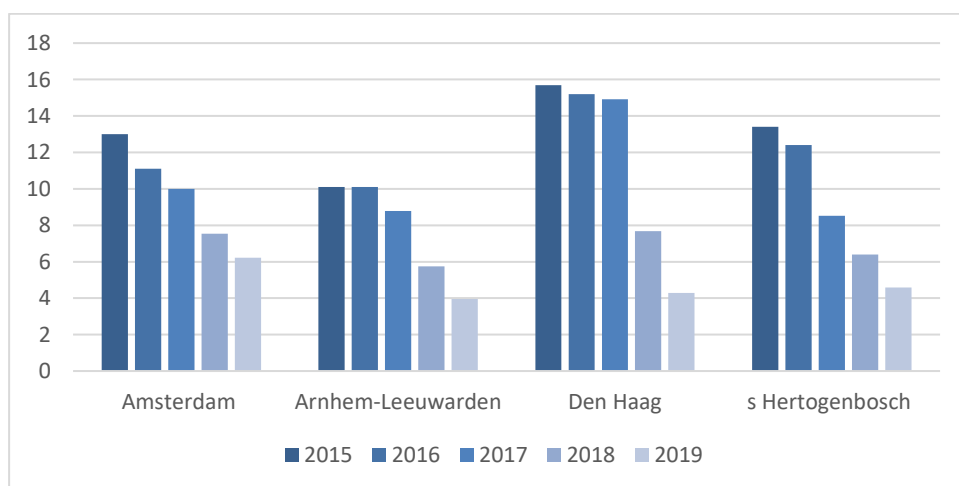
Figuur 4.1 Instroom hoger beroepszaken per gerechtshof in absolute aantallen, 2015 tot en met 2019*

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B3.1. Bron: ODB

Om de instroom per gerechtshof te kunnen vergelijken, is van elk gerechtshof het aantal hoger beroepszaken per 100.000 inwoners van 18 jaar en ouder bekeken. Ook daar is een duidelijke daling te zien in de afgelopen jaren. In 2015 lag het aantal verzoeken per 100.000 inwoners voor alle gerechtshoven tussen de 10 (Arnhem-Leeuwarden) en 16 (Den Haag). In 2019 is dit duidelijk afgenomen. Bij alle gerechtshoven ligt dit aantal nu rond de 5 verzoeken per 100.000 inwoners.

Figuur 4.2 Instroom hoger beroepszaken per gerechtshof per 100.000 inwoners, 2015 tot en met 2019*

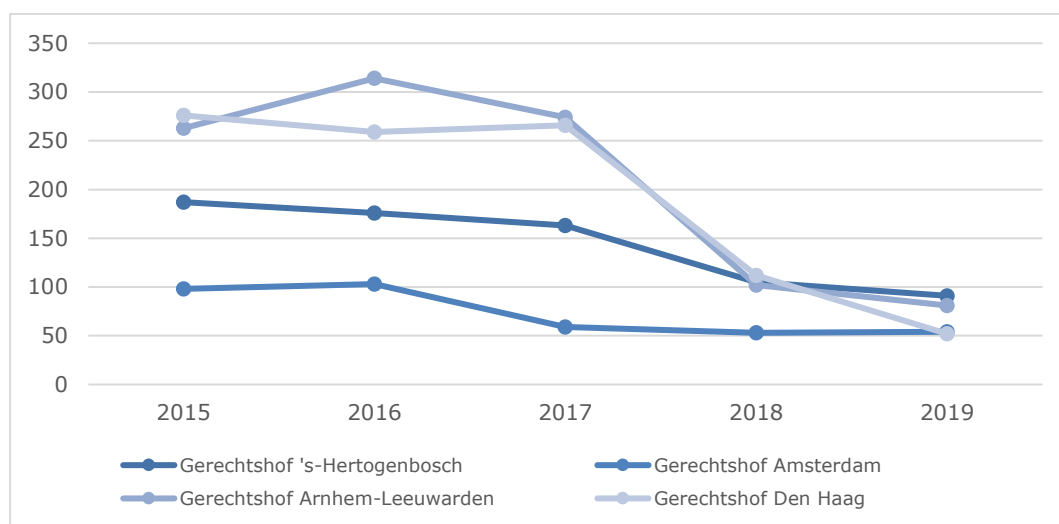
* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B3.1. Bron: ODB

Twee van de meest voorkomende hoger beroepszaken betreffen de weigering toepassing Wsnp en de tussentijdse beëindiging. In de navolgende paragrafen wordt hier in meer detail op in gegaan.

4.2 Uitstroom hoger beroep inzake weigering toepassing Wsnp

Bij alle gerechtshoven is het aantal behandelde hoger beroepszaken sinds 2015 gedaald. Het aantal behandelde hoger beroepszaken inzake een weigering van de toepassing van de Wsnp is bij gerechtshof Den Haag in 2019 het sterkst afgenomen, met 81% t.o.v. het aantal behandelde verzoeken in 2015.

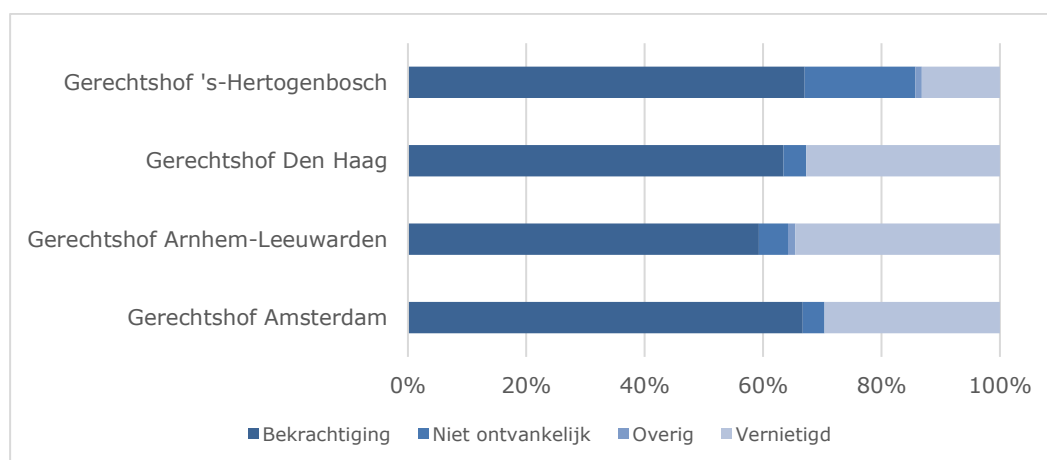
Figuur 4.3 Uitstroom hoger beroep inzake weigering toepassing Wsnp per gerechtshof, 2015 tot en met 2019

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B3.2. Bron: ODB

De afdoeningswijze van een hoger beroep inzake een weigering toepassing Wsnp laten zien dat bij alle gerechtshoven een ruime meerderheid wordt bekrachtigd. Dit ligt bij alle gerechtshoven tussen de 60 en 70%. Bij de gerechtshoven Amsterdam, Arnhem-Leeuwarden en Den Haag zie je dat de resterende circa 33% wordt vernietigd. Een verwaarloosbaar aantal zaken worden niet-ontvankelijk verklaard. In het gerechtshof 's-Hertogenbosch ligt deze verhouding iets anders. Daar wordt 19% van de zaken niet ontvankelijk verklaard en 13% vernietigd.

Figuur 4.4 Afdoeningswijze hoger beroep inzake weigering toepassing Wsnp per gerechtshof, in percentages, in 2019

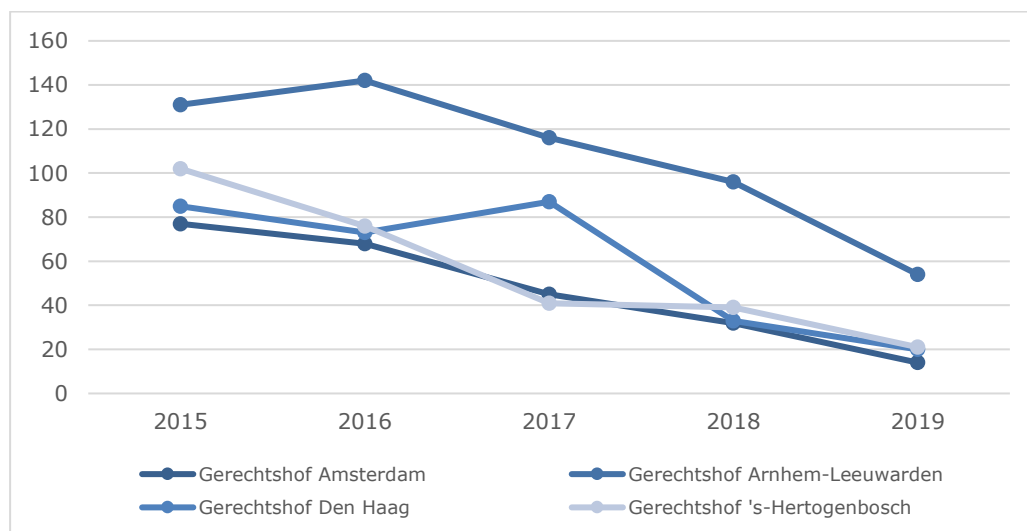

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B3.3. Bron: ODB

4.3 Uitstroom hoger beroep inzake tussentijdse beëindiging Wsnp

Voor het aantal behandelde hoger beroepszaken inzake een tussentijdse beëindiging van de Wsnp geldt ook dat het aantal verzoeken sinds 2015 sterk is afgenomen. Bij de gerechtshoven Amsterdam, Den Haag en 's-Hertogenbosch ligt de daling in 2019 t.o.v. 2015 rond de 80%, bij het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden rond de 60%.

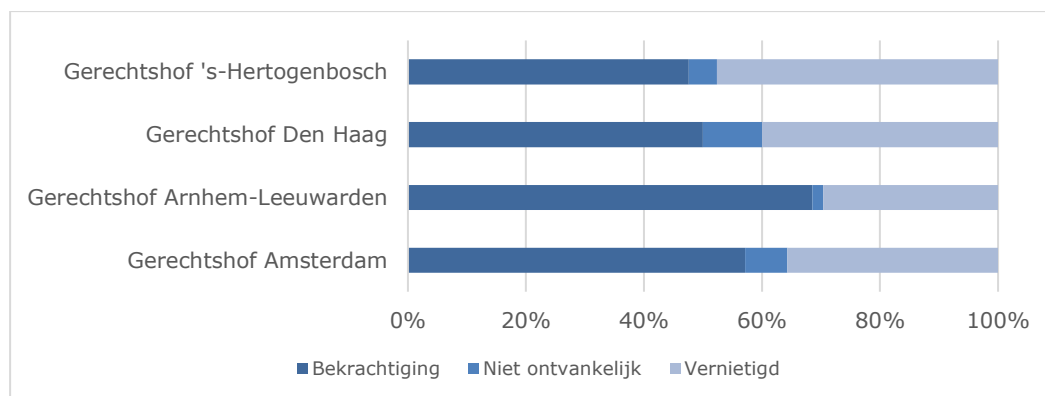
Figuur 4.5 Uitstroom hoger beroep inzake tussentijdse beëindiging Wsnp per gerechtshof, 2015 tot en met 2019

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B3.4. Bron: ODB

De afdoeningswijze van een hoger beroep inzake een tussentijdse beëindiging van de Wsnp laat zien dat bij de gerechtshoven Amsterdam en Arnhem-Leeuwarden tussen de 60 en 70% van de zaken wordt bekrachtigd en rond de 33% wordt vernietigd. Bij de gerechtshoven Den Haag en 's-Hertogenbosch ligt deze verhouding iets anders. Hier wordt circa 50% van de zaken bekrachtigd en rond de 44% vernietigd. Bij alle gerechtshoven wordt slechts een klein percentage niet ontvankelijk verklaard.

Figuur 4.6 Afdoeningswijze hoger beroep inzake tussentijdse beëindiging Wsnp per gerechtshof, in percentages, in 2019

* Voor de achterliggende cijfers zie tabel B3.5. Bron: ODB

Bijlage 1 Tabellen horend bij hoofdstuk 2

Tabel B1.1 Verzoeken toelating Wsnp per rechtbank, 2015 tot en met 2019

Arrondissement	2015	2016	2017	2018	2019	Aantal per 100.000 inwoners in 2018	Aantal per 100.000 inwoners in 2019	Mutatie 2019 t.o.v. 2018
Amsterdam	1.466	1.401	1.272	1.120	847	130	97	33
Den Haag	1.353	1.420	1.077	977	629	65	41	24
Gelderland	1.864	1.647	1.316	1.033	817	63	49	14
Limburg	1.366	1.152	947	645	480	69	51	18
Midden-Nederland	1.587	1.410	1.198	879	803	57	51	7
Noord-Holland	1.583	1.233	1.019	913	690	75	56	19
Noord-Nederland	2.466	2.036	1.722	1.395	1.323	100	95	6
Oost-Brabant	765	662	599	459	353	40	30	10
Overijssel	1.256	963	990	713	541	78	59	19
Rotterdam	2.121	2.116	1.706	1.314	1.081	92	76	15
Zeeland-West-Brabant	1.165	994	748	665	591	55	49	7
Eindtotaal	16.992	15.034	12.594	10.113	8.155	73	59	15

Tabel B1.2 Verzoeken toelating Wsnp in aantallen, 2015 tot en met 2019

	2015	2016	2017	2018	2019
Rekosten incl pro forma verzoeken	16.992	15.034	12.594	10.113	8.155
Rekosten excl pro forma verzoeken	13.547	11.315	9.089	6.583	4.764

Tabel B1.3 Toewijzingen Wsnp per rechtbank in aantallen en percentages, 2015 tot en met 2019*

Arrondissement	2015		2016		2017		2018		2019	
Amsterdam	858	53,7%	681	46,8%	490	36,6%	325	30,4%	322	34,5%
Den Haag	855	51,6%	589	43,8%	484	38,2%	418	42,4%	284	43,0%
Gelderland	1.284	64,3%	940	58,0%	896	63,1%	646	62,7%	520	60,7%
Limburg	883	68,8%	891	71,1%	686	69,9%	470	64,4%	294	59,6%
Midden-Nederland	900	61,6%	940	67,1%	762	67,6%	522	62,1%	364	55,2%
Noord-Holland	1.111	67,0%	820	62,5%	682	63,5%	509	54,6%	428	52,8%
Noord-Nederland	2.143	82,3%	1.624	77,2%	1.384	74,2%	908	63,2%	835	61,0%
Oost-Brabant	406	52,3%	340	49,8%	288	45,0%	219	45,3%	159	46,8%
Overijssel	891	69,8%	818	67,4%	818	69,5%	540	64,8%	381	65,1%
Rotterdam	1.088	55,4%	1.097	53,2%	1.010	53,3%	659	48,3%	503	44,5%
Zeeland-West-Brabant	748	66,1%	672	64,9%	571	72,6%	468	68,5%	404	69,3%
	11.167	64,2%	9.412	60,8%	8.071	59,5%	5.684	54,7%	4494	53,4%

* Als percentage van het totaal aantal afdoeningen (afwijzingen, toewijzingen, intrekkingen en niet-ontvankelijkverklaringen), exclusief omzettingen faillissement.

Tabel B1.4 Aantal uitgesproken schuldsaneringen naar jaar van uitspraak, 1998 tot en met 2019

Startjaar	Aantal Zaken
1998	50
1999	6.465
2000	8.748
2001	8.796
2002	9.614
2003	10.758
2004	14.172
2005	14.795
2006	15.115
2007	15.138
2008	9.207
2009	8.967
2010	11.385
2011	14.727
2012	13.763
2013	12.361
2014	12.264
2015	11.703
2016	9.802
2017	8.363
2018	5.897
2019	4.637

Tabel B1.5 Aantal uitgesproken schuldsaneringen per arrondissement, 2018 en 2019

	Absolute aantal 2018	Instroom per 100.000 inwoners in 2018	Absolute aantal 2019	Instroom per 100.000 inwoners in 2019
Amsterdam	335	39	330	38
Den Haag	438	29	287	19
Gelderland	696	42	564	34
Limburg	502	54	317	34
Midden-Nederland	541	35	386	24
Noord-Holland	504	41	436	35
Noord-Nederland	906	65	821	59
Oost-Brabant	222	19	160	14
Overijssel	559	61	394	43
Rotterdam	701	49	526	37
Zeeland/West-Brabant	493	41	416	34
Som:	5897	43	4637	33

Tabel B1.6 Aantal lopende schuldsaneringen in een jaar, 2000 tot en met 2019

Jaar	Uitstroom	Instroom	Lopende zaken
2000	1.185	8.748	14.842
2001	2.385	8.796	22.453
2002	5.516	9.614	29.682
2003	8.811	10.758	34.924
2004	8.802	14.172	40.285
2005	10.058	14.795	46.278
2006	10.846	15.115	51.335
2007	12.661	15.138	55.627
2008	14.207	9.207	52.173
2009	13.837	8.967	46.933
2010	13.551	11.385	44.481
2011	10.858	14.727	45.657
2012	9.888	13.763	48.562
2013	11.474	12.361	51.035
2014	13.710	12.264	51.825
2015	13.830	11.703	49.818
2016	12.606	9.802	45.790
2017	12.040	8.363	41.547
2018	11.001	5.897	35.404
2019	9.450	4.637	28.920

Tabel B1.7 Aantal lopende schuldsaneringen per arrondissement, 2018 en 2019

	2018	2019	Afname	Afname in %
Amsterdam	2.423	1.918	505	20,84%
Den Haag	2.581	2.077	504	19,53%
Gelderland	4.056	3.319	737	18,17%
Limburg	3.054	2.483	571	18,70%
Midden-Nederland	3.234	2.711	523	16,17%
Noord-Holland	3.109	2.414	695	22,35%
Noord-Nederland	5.760	4.548	1.212	21,04%
Oost-Brabant	1.500	1.218	282	18,80%
Overijssel	2.912	2.385	527	18,10%
Rotterdam	4.173	3.573	600	14,38%
Zeeland/West-Brabant	2.602	2.274	328	12,61%
Som:	35.404	28.920	6.484	18,31%

Tabel B1.8 Gemiddelde doorlooptijd in jaren naar type beëindiging en eindjaar

	Akkoord	Faillissement	Geen schone lei	Toekenning schone lei
2012	1,4	1,8	1,9	3,3
2013	1,4	2,1	2,0	3,2
2014	1,4	2,6	2,1	3,2
2015	1,3	2,5	2,1	3,2
2016	1,5	2,4	2,2	3,1
2017	1,6	1,8	2,2	3,1
2018	1,4	2,1	2,3	3,1
2019	1,9	2,2	2,3	3,2

Tabel B1.9 Wijze van zaak beëindiging in absolute aantallen, op jaar van beëindiging, 2015 tot en met 2019

	2015	2016	2017	2018	2019
Akkoord	187	149	153	104	87
Alle vorderingen zijn voldaan	142	126	151	124	159
Faillissement	304	234	200	157	100
Geen schone lei	1538	1207	985	770	549
Hervatten betalingen	61	61	53	63	98
Toekenning schone lei	11598	10829	10498	9768	8457
Som:	13.830	12.606	12.040	11.001	9.450

Bijlage 2 Tabellen horend bij hoofdstuk 3

Tabel B2.1 Aantal ingediende verzoekschriften voor de drie voorzieningen, 2015 tot en met 2019

	2015	2016	2017	2018	2019
Dwangakkoord (287a Fw)	2.198	2.394	2.527	2.647	2.542
Moratorium (287b Fw)	1.247	1.325	978	883	849
Voorlopige voorziening (287 lid 4 Fw)	582	502	413	334	272
Totaal	4.027	4.221	3.918	3.864	3.663

Tabel B2.2 Afdoeningswijzen verzoeken dwangakkoorden in aantallen en percentages, 2015 tot en met 2019

	2015		2016		2017		2018		2019	
Afgewezen	363	16,1%	383	16,8%	441	17,0%	407	15,8%	444	17,3%
Ingetrokken	1.026	45,5%	1.053	46,1%	1.203	46,3%	1.199	46,5%	1.141	44,4%
Niet Ontvankelijk	72	3,2%	76	3,3%	104	4,0%	116	4,5%	61	2,4%
Toegekend	796	35,3%	771	33,8%	850	32,7%	856	33,2%	924	36,0%
Totaal	2.257	100,0%	2.283	100,0%	2.598	100,0%	2.578	100,0%	2.570	100,0%

Tabel B2.3 Afdoeningswijzen verzoeken moratoria in aantallen en percentages, 2015 tot en met 2019

	2015		2016		2017		2018		2019	
Afgewezen	174	13,8%	193	14,6%	129	12,8%	124	14,4%	119	14,0%
Ingetrokken	129	10,3%	166	12,6%	121	12,0%	106	12,3%	117	13,7%
Niet Ontvankelijk	75	6,0%	109	8,3%	62	6,2%	42	4,9%	35	4,1%
Toegekend	879	69,9%	853	64,6%	693	69,0%	589	68,4%	581	68,2%
Totaal	1.257	100,0%	1.321	100,0%	1.005	100,0%	861	100,0%	852	100,0%

Tabel B2.4 Afdoeningswijzen verzoeken voorlopige voorzieningen in percentages en in aantallen, 2015 tot en met 2019

	2015		2016		2017		2018		2019	
Afgewezen	65	11,3%	51	10,1%	41	10,3%	19	5,5%	22	8,1%
Ingetrokken	55	9,5%	41	8,1%	30	7,6%	30	8,7%	24	8,9%
Niet Ontvankelijk	16	2,8%	26	5,1%	10	2,5%	9	2,6%	7	2,6%
Toegekend	440	76,4%	388	76,7%	316	79,6%	287	83,2%	218	80,4%
Totaal	576	100,0%	506	100,0%	397	100,0%	345	100,0%	271	100,0%

Tabel B2.5 Instroom aantal dwangakkoorden, moratoria en voorlopige voorzieningen per rechtbank, totaal en per 100.000 inwoners, in 2019

		Amsterdam	Den Haag	Gelderland	Limburg	Midden-Nederland	Noord-Holland	Noord-Nederland	Oost-Brabant	Overijssel	Rotterdam	Zeeland/West-Brabant
Dwang akkoord	Totaal	407	328	262	64	304	219	322	111	62	341	122
	Per 100.000 inwoners	46,8	21,5	15,7	6,8	19,2	17,7	23,0	9,6	6,8	24,1	10,0
Moratorium	Totaal	159	36	45	6	59	112	224	13	31	122	42
	Per 100.000 inwoners	18,3	2,4	2,7	0,6	3,7	9,1	16,0	1,1	3,4	8,6	3,5
Voorlopige voorziening	Totaal	17	8	0	19	6	120	80	4	10	8	0
	Per 100.000 inwoners	2,0	0,5	0,0	2,0	0,4	9,7	5,7	0,3	1,1	0,6	0,0

Tabel B2.6 Afdoeningswijzen dwangakkoorden per rechtbank, in aantallen en percentages, in 2019

	Afge wezen	Afge wezen	Inge trokken	Inge trokken	Niet Ontvan kelijk	Niet Ontvan kelijk	Toege kend	Toege kend	Percentage succesvol	Percentage toekenning
Amsterdam	112	25%	205	46%	6	1%	123	28%	74%	52%
Den Haag	58	17%	146	42%	10	3%	137	39%	81%	70%
Gelderland	55	22%	144	58%	2	1%	49	20%	77%	47%
Limburg	7	11%	32	50%	0	0%	25	39%	89%	78%
Midden- Nederland	51	19%	129	48%	2	1%	85	32%	80%	63%
Noord-Holland	49	21%	106	44%	0	0%	84	35%	79%	63%
Noord- Nederland	28	9%	104	33%	1	0%	181	58%	91%	87%
Oost-Brabant	13	13%	34	33%	29	28%	27	26%	59%	68%
Overijssel	10	17%	26	44%	7	12%	16	27%	71%	62%
Rotterdam	44	12%	157	44%	4	1%	149	42%	86%	77%
Zeeland/West- Brabant	17	14%	58	47%	0	0%	48	39%	86%	74%
	444	17%	1141	44%	61	2%	924	36%	80%	68%

Tabel B2.7 Afdoeningswijzen moratoria per rechtbank, in aantallen en percentages, in 2019

	Afgewezen	Afgewezen	Inge- trokken	Inge- trokken	Niet Ontvan kelijk	Niet Ontvan kelijk	Toegekend	Toegekend
Amsterdam	21	13%	12	7%	8	5%	122	75%
Den Haag	3	8%	6	15%	13	33%	17	44%
Gelderland	13	31%	10	24%	0	0%	19	45%
Limburg	4	57%	2	29%	0	0%	1	14%
Midden- Nederland	10	18%	10	18%	0	0%	37	65%
Noord-Holland	4	3%	15	12%	1	1%	103	84%
Noord- Nederland	27	13%	25	12%	4	2%	156	74%
Oost-Brabant	2	20%	3	30%	0	0%	5	50%
Overijssel	6	21%	3	11%	0	0%	19	68%
Rotterdam	23	18%	18	14%	9	7%	75	60%
Zeeland/West- Brabant	6	13%	13	28%	0	0%	27	59%
Totaal	119	14%	117	14%	35	4%	581	68%

Bijlage 3 Tabellen horend bij hoofdstuk 4

Tabel B3.1 Instroom hoger beroepszaken Wsnp per gerechtshof, aantallen absoluut en per 100.000 inwoners, 2015 tot en met 2019

	Gerechtshof Amsterdam	Per 100.000 inwoners	Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden	Per 100.000 inwoners	Gerechtshof Den Haag	Per 100.000 inwoners	Gerechtshof 's- Hertogenbosch	Per 100.000 inwoners
2015	262	13,0	543	10,1	448	15,7	432	13,4
2016	226	11,1	546	10,1	438	15,2	403	12,4
2017	206	10,0	478	8,8	434	14,9	278	8,5
2018	157	7,5	315	5,7	226	7,7	210	6,4
2019	131	6,2	220	4,0	126	4,3	151	4,6

Tabel B3.2 Aantal behandelde hoger beroepszaken inzake weigering toelating Wsnp per gerechtshof, in absolute aantallen, 2015 tot en met 2019

	Gerechtshof Amsterdam	Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden	Gerechtshof Den Haag	Gerechtshof 's- Hertogenbosch
2015	98	263	276	187
2016	103	314	259	176
2017	59	274	266	163
2018	53	102	112	105
2019	54	81	52	91
Afname 2019 t.o.v. 2015	45%	69%	81%	51%

Tabel B3.3 Afdoeningswijze hoger beroepszaken inzake weigering toepassing Wsnp per gerechtshof, in absolute aantallen en percentages, in 2019

	Gerechtshof Amsterdam	Gerechtshof Amsterdam	Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden	Gerechtshof Arnhem- Leeuwarden	Gerechtshof Den Haag	Gerechtshof Den Haag	Gerechtshof 's-Hertogen bosch	Gerechtshof 's-Hertogen bosch
Bekrachtiging	36	67%	48	59%	33	63%	61	67%
Niet ontvankelijk	2	4%	4	5%	2	4%	17	19%
Overig	0	0%	1	1%	0	0%	1	1%
Vernietigd	16	30%	28	35%	17	33%	12	13%
Totaal	54	100%	81	100%	52	100%	91	100%

Tabel B3.4 Aantal behandelde hoger beroepszaken inzake tussentijdse beëindiging Wsnp per gerechtshof, in absolute aantallen, 2015 tot en met 2019

	Gerechtshof Amsterdam	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	Gerechtshof Den Haag	Gerechtshof 's-Hertogenbosch
2015	77	131	85	102
2016	68	142	73	76
2017	45	116	87	41
2018	32	96	33	39
2019	14	54	20	21
Afname 2019 t.o.v. 2015	82%	59%	76%	79%

Tabel B3.5 Afdoeningswijze hoger beroepszaken inzake tussentijdse beëindiging toepassing Wsnp per gerechtshof, in absolute aantallen en percentages, in 2019

	Gerechtshof Amsterdam	Gerechtshof Amsterdam	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden	Gerechtshof Den Haag	Gerechtshof Den Haag	Gerechtshof 's-Hertogenbosch	Gerechtshof 's-Hertogenbosch
Bekrachtiging	8	57%	37	69%	10	50%	10	48%
Niet ontvankelijk	1	7%	1	2%	2	10%	1	5%
Vernietigd	5	36%	16	30%	8	40%	10	48%
Totaal	14	100%	54	100%	20	100%	21	100%